

РЕШЕНИЕ

№ 3882

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3323** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Н. Д. И., чрез адв. В. Г.- САК, срещу Решение № 1040-21-169/19.02.2020г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00671333/31.10.2019 г. на Ръководител на контрол по разходите на ДОО в ТП на НОИ- С..

В жалбата се сочи, че обжалвания акт е незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния закон, на административнопроизводствените правила, при явно несъответствие с целта на закона, липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма. Неправилно била приложена разпоредбата на чл.114, ал.2 от КСО. Не били доказани от административния орган новонастъпили факти и обстоятелства, което съставлявало самостоятелно основание за отмяна на обжалваното решение. Моли оспореното решение на Директора на ТД на НОП – С. град и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява, не се представлява. В писмено становище, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли да бъде уважена по съображения подробно изложени в жалбата. Претендира разноски, съгласно списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът по жалбата- Директор ТП на НОИ- С. град чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Излага аргументи за

законосъобразност на оспорения акт и иска жалбата да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. В писмени бележки развива подробно аргументите си.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна:

При извършена контролна проверка от органите на ТП на НОИ- С. град е установено, че от [фирма], ЕИК[ЕИК], от [фирма], ЕИК[ЕИК] и от [фирма], ЕИК[ЕИК], са представени за Н. Д. И., с ЕГН [ЕГН], удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № E20170033398, № E20170033399, № E20170033400, № E20170673646, № E20170673647, № E20170673648, № E20171395674, № E20171395675, № E20171395676, № E20176479415, № E20176479416 и № E20176479417 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временна неработоспособност, определен с болничните листове, е от 01.07.2017 г. до 29.08.2017 г. вкл., и от 31.10.2017 г. до 04.02.2018 г. вкл.

Подадените данни от [фирма], ЕИК[ЕИК], от [фирма], ЕИК[ЕИК] и от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, са както следва: за месец юли 2017 г. - 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец август 2017 г.- 2 отработени дни и 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец октомври 2017 г.- 1 отработен ден, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец ноември 2017 г.- 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец декември 2017 г.- 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец януари 2018 г.- 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и за месец февруари 2018 г.- 18 отработени дни и 2 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

По реда на НПОПДОО на Н. Д. И. е изплатено парично обезщетение както следва:

- За месец юли 2017 г. - 18 работни дни в размер на 718.96 лв.
- За месец август 2017 г. - 21 работни дни в размер на 697.12 лв.
- За месец ноември 2017г. - 20 работни дни в размер на 846.05 лв.
- За месец декември 2017г. - 18 работни дни в размер на 761.45 лв.
- За месец януари 2018г. - 22 работни дни в размер на 930.65 лв.

Извършените последващи проверки по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на ПОИ- С. град приключили съответно на [фирма], ЕИК[ЕИК], с констативен протокол № KB-5-21-00564111/29.04.2019г.; на [фирма], ЕИК[ЕИК] с констативен протокол № KB-5-21-00564102/30.04.2019г г.; на [фирма], ЕИК[ЕИК] с констативен

протокол № KB-5-21-00577079/11.06.2019 г. Извършени били и проверки от страна на Национална агенция за приходите и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. От предприетите процесуални действия и констатираните от Национална агенция за приходите (с писмо вх. № 1006-21-13#38/04.06.2019 г. на НАП-ЦУ- л.36 и сл.) факти и обстоятелства, по отношение на [фирма] (вписано в Търговския регистър на 20.12.2016 г.), на [фирма] (вписано в Търговския регистър на 14.03.2017 г.) и по отношение [фирма] (вписано в ТР на 23.03.2017 г.), е установено, че за данъчен период 2017 г.- 2018 г. няма данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в ТР към АВ; не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества; за периода 2017 г.- 2018 г. не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покупки или продажби от и към някое от трите търговски дружества [фирма], ЕИК[ЕИК], от [фирма], ЕИК[ЕИК] и от [фирма], ЕИК[ЕИК]; и трите дружества имат изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации образец б в голям размер; не са превеждали суми по осигурителни фондове; няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружествата, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на И. В. И.- едноличен собственик на капитала и управител на [фирма], В. В. И.- едноличен собственик на капитала и управител на двете дружества [фирма] и на [фирма]. В същото е посочено, че въз основа на искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения, Н. Д. И. е представила писмени обяснения, че е сключила трудов договор с [фирма] и с [фирма], но не разполага с документи, не помни длъжностите, които е заемала, като е декларирала, че е получавала възнаграждението в брой. Във връзка с изпратени до лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж, искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения, лицето Н. Д. И., не се явила за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството.

Контролните органи на НОИ констатирани, че банковата сметка за лицето Н. Д. И., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки и физически лица, поддържан от БНБ, е установено, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

След осъществени проверки по отношение на [фирма], [фирма] и [фирма], по спазване на трудовото законодателство от ИА „Главна инспекция по труда“ е прието, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружествата, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. Във връзка с установеното, в рамките на своята компетентност, ИА ГИТ е упражнила правомощията си по чл. 402, ал. 3, във връзка с чл.404, ал. 1 т. 11 от КТ за служебно заличаване на уведомленията за сключени трудови договори, подадени от [фирма], от [фирма] и от [фирма].

При тези данни, контролните органи на НОИ извели извод, че лицата, сред които жалбоподателката, за които има подадени данни за сключени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл.10, ал.1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение. Без правно основание са декларирани данни в

регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО.

С оглед новите факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ИА ГИТ, и на основание на изложените констатации от контролните органи на ТП на НОИ- С. град са предприели действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], от [фирма], и от [фирма], по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.) за периода от 2017 г. до 2018 г. включително. В тази връзка на [фирма], на [фирма] и на [фирма] са издадени съответно Задължителни предписания № ЗД-1-21-00559195/30.04.2019 г., Задължителни предписания № ЗД-1-21-00559179/30.04.2019 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577072/11.06.2019 г за заличаване на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода месец 04.2017 г. до месец 04.2018 г., поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на Търговския закон.

Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на НОИ, съответно влезли в сила за [фирма] на 09.05.2019 г., за [фирма] - на 09.05.2019 г. и за [фирма] на 21.06.2019 г.

Въз основа на изложеното административният орган – ръководител на контрола по разходите на ДОО е издал Разпореждане № РВ-3-21-00671333/31.10.2019 г., с което, на основание чл. 114, ал.2 и 3 от КСО е разпоредено лицето Н. Д. И. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 01.07.2017 г. до 04.02.2018 г. в размер на 3954.23 лв.

Разпореждането е обжалвано по административен ред с жалба вх. №1012-21-2134/26.11.2019 г. до Ръководителя на ТП на НОИ- С. град.

В срока по чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на ТП-НОИ С.-град е издал оспорваното в настоящото производство решение № 1040-21-169 от 19.02.2020г., с което е отхвърлил оспорването, като неоснователно.

В хода на съдебното производство не са събрани нови доказателства и не са установени факти, различни от възприетите от административния орган и отразени в оспореното решение.

При горните фактически констатации, настоящият състав на Административен съд – София град прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на ръководителят на ТП-НОИ С.-град. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. Процесното разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО, при който е установено, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. В мотивите на

акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Директорът на ТП–НОИ- С. град правилно е приел, че разпореждането предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, регистрите на НАП, както и на данните, декларирани от осигурителя в подадените удостоверения-приложение №9 към всеки от болничните листове, относно осигурителния статус на лицето към настъпване на осигурителния риск, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО) - Наредбата за паричните обезщетения и помощи от ДОО (НПОПДОО).

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т. от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „Осигурено лице" като същото е определено като физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „Осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключено трудово правоотношение и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на осигурителни плащания. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанията за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски.

В конкретния случай въз основа на доказателствената съвкупност, се установи,

че за дружествата [фирма], [фирма] и [фирма], не са установени данни за притежавани активи, не са подавали годишни данъчни декларации по ЗКПО, нямат данни за регистрирани фискални устройства, не са установени офиси, търговски или производствени обекти, т.е. липсват доказателства за реално осъществявана търговска дейност през периода 2017г. -2018г. респ. на трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. в т. ч. и за жалбоподателя Н. Д. И., ЕГН- [ЕГН]. Контролните органи на ТП на НОИ-С. град и директора на ТП на НОИ –С. град обоснова са приели, че И. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО, чрез посочените дружества. Този извод кореспондира посочените обяснения от жалбоподателя.

При положение, че липсват данни дружеството-работодател да е осъществявало търговска дейност, то няма как жалбоподателят да е упражнявал трудова дейност. Предвид това и за лицето не са били внесени или дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото на парично обезщетение по чл.40, ал.1 от КСО. В този смисъл, съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че административният орган не е взел предвид и не е съобразил всички относими факти по спора.

В хода на съдебното производство жалбоподателката, не ангажира никакви доказателства, свързани с извършвана от нея трудова дейност в [фирма], [фирма] и [фирма]. Жалбоподателката не успя да обори изводите на контролните органи, че не е осъществявала трудова дейност при въпросните осигурители, съответно, че за нея не е възникнало задължение за осигуряване, а от там и че не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 КСО и § 1, ал. 1, т. 3 ДР на КСО.

Съдът намира за неоснователни доводите, че административният орган е приложил неправилно разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т.2 от КСО, тъй като същата е в сила от 01.01.2017г. /обн.ДВ, бр.98/2016 г./. Разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО предвижда изрично, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение-когато след изплащането им са представени нови доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Доколкото се касае за извършен последващ контрол от органи на ТП на НОИ - С.-град относно подадените от дружествата данни по реда на чл.5, ал.4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход и назначената в тази връзка проверка по разходите на ДОО на осигурителите за посочения по- горе период и резултатите от същите, са установени именно нови данни и обстоятелства, имащи значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Въз основа на установените нови данни е извършена нова преценка на правото на обезщетение за безработица на жалбоподателя. Новата преценка е направена след влизане в сила на разпоредбата на чл.114, ал.1, т.2 от КСО /т.е. след

01.01.2017г./, поради което административният орган правилно, обосновано и законосъобразно е приложил действащата нормативна уредба и в частност материалноправната разпоредба на чл.114, ал.2, т.2 от КСО.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл.24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100. 00 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Д. И., ЕГН-[ЕГН], срещу Решение № 1040-21-169/19.02.2020г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ С.- град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00671333/31.10.2019 г. на Ръководител на контрол по разходите на ДОО в ТП на НОИ- С..

ОСЪЖДА Н. Д. И., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноски в размер на 100 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: